

एवं द्वाषश्श्रोद्धर्शविश्वितिदोलादिकाः कार्याः ।
मानं सार्वद्विगुणं सार्वचिंगुणितं युक्तमेतिवाम् ॥
विश्वितिदोलात् परतो भोजमते सम्भवैद्यानम् ।
यानं बहुत्युज्यं बहुगुणमेतज्जगाद् वै चासः ॥
भविष्योत्तरेषि ।
यदुक्तं द्वैपदं यानं तेन मानेन यो गृपः ।
स्वयानं कुरुते दिवं स चिरं सुखमनुते ॥
स्वयोगयुक्तायानस्यो भोगमाप्नोति मानवः ।
परयौगिकयानस्थः क्लीशमाप्नोति पुष्टकलम् ॥
यो हम्मादयवाङ्मानाद्यानं प्रकृतैर्न्यथा ।
तस्येतानि विनश्यन्ति आयुर्बिद्या यशो धनम् ॥
प्रधानं यानमाश्रित्य नियमोऽयं समाश्रितः ।
नाप्रधाने निर्णयोऽस्ति तस्मिन्ननु मनोज्ञता ॥”
इति युक्तिकल्पतरः ॥
चतुर्धां, व, (चतुःप्रकारमिति । “धाच्प्रकारे । ”
इति सुधबोधस्तुच्छ धाच् ।) चतुःप्रकारम् ।
चारिप्रकार इति भाषा ॥ इति याकरणम् ॥
(यथा, भागवते । ३ । २६ । १२ ।
“मनोबुद्धिरङ्गारच्चित्तमिवन्तरात्मकम् ।
चतुर्धां लक्ष्यते भेदो दृत्तां लक्षणाहृपया ॥”)
चतुर्बुद्धेऽं, ली, (चतुर्णां बीजानां समाहारः ।)
मेथिका चन्द्रशूरं कालाजाजी यवानिका एत-
चतुर्थयं मिलितम् । तच्चूर्णनिवृद्धमध्याग्नुषः ।
पञ्चामयाजीर्णशूलाधानपार्श्वशूलकटिव्यथा-
नाशित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥
चतुर्भद्रं, ली, (चत्वारि भद्राणि यच वन्दे । यद्वा,
चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षसंज्ञकानां भद्राणां
श्रेयसां समाहारः ।) सबलधर्मार्थकाममोक्षम् ।
इत्यमरः । २ । ७ । ५ ॥ चत्वाराधिकशक्ति-
धर्मार्थकाममोक्षम् । इति तद्वैकामारसुन्दरी ॥
(तत्त्वाङ्गलमयगुणयुक्ते चिः । यथा, महाभारते । ७ । ६२ । १७ ।
“स चेन्नमार खञ्जय । चतुर्भद्रतरख्या ।
पुत्रात् पुरुषतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः ॥”)
चतुर्भजः, पुं, (चत्वारो भुजा यस्य ।) विष्णुः ।
इत्यमरः । १ । १ । २० ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । १ । ७ । ५ ।
“विष्णुं प्रबोधयाम्यद्य शेषे सुप्तं जनार्दनम् ।
चतुर्भजं महावीर्यं दुःखव्यासं भविष्यति ॥”
वटिकौथर्विष्णुः । यथा,—
“स्वतस्तुनस्य भागो ही भागेकं हेमभस्त्राकम् ।
उग्रकस्त्रिका चैव इश्वितालच्च तत्समम् ॥
सर्वं ग्रन्थनलं पिङ्गलं कन्द्राम्बुद्धमदितम् ।
एरण्डपञ्चरात्रेण्याधाम्बर्गम् दिनचयम् ॥
मंस्याय तत् उद्भवं सर्वं रोगयु योजयेत् ।
एतहमायग्नरं चिफलामध्यमादितम् ॥
सद्यर्थायमवलं स्वादेन्द्रवलोपयितनाशनम् ।
अपमार्दं जरे कासे धौषिपं मन्दनानं चये ॥
दस्तकम्ये शिराकम्ये गात्रकम्ये रूपोयसः ।
वातपितममल्लाक्षं कफं ज्वरं नाश्येद्युध्रवम् ॥
सूक्ष्मायथर्पयोर्गैर्ये आयथी न विश्रिताः ।
कर्माभिः प्रश्विष्वै योजयेद्युध्रवम् ॥

चतुर्भुजो रसो नाम महेश्वन प्रकाशितः ।
 क्रमेण शौलितं हन्ति उच्चमिन्द्राप्राणिर्यथा ॥”
 इति चतुर्भुजो रसः ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंयहे उच्चादाधिकारे ॥
 स्खियां गायत्रीरूपा महाशक्तिः । यथा, देवी-
 भागवते । १२ । ६ । ४७ ।
 “चतुर्भुजा चारदला चातुरौरी चरितप्रदा ॥”
 चतुर्भुजविशिष्टे, चि । यथा, देवीभागवते । ११
 १५ । ५६ ।
 “तदा प्राणा भगवती प्रादुरास चतुर्भुजा ।
 शङ्खचक्रगदापद्मवरायुधधरा शिवा ॥”
 चतुर्भुजः, पुं, (चत्वारि सुखानि अस्य) । यद्वा
 चत्वारो वेदाच्चत्वारि सुखानीवास्य ।) ब्रह्मा ।
 इति शब्दरात्रावलौ ॥ (यथा, रघुः । १० । २२ ।
 “चतुर्भवैर्फलं ज्ञानं कालावस्थाच्चतुर्यगः ।
 चतुर्वर्णमयो लोकस्वतः सर्वं चतुर्भुखात् ॥”
 “सर्वं चतुर्भुखात् चतुर्भुखरूपिण्यस्तः जात-
 मिति शेषः ।” इति तडीकार्यां मञ्जिनायः ॥
 शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ७६ ।
 “चतुर्भुखो महालिङ्गश्चाकुलिङ्गस्त्वैव च ॥”
 औषधविशेषः । यथा,—
 “इसगत्वकलौहाप्रं समं स्फुटाहृष्टु हेम च ।
 सर्वं खलते चिम्बा कन्धारसविमिहितम् ॥
 गरुडपत्रेरावेद्य धात्यराशै दिनवयम् ।
 मंस्याप्य तत उड्डव संबरोगेषु योजयेत् ॥
 एतप्रसाधयनवरं चिफलामधुवृंश्यतम् ।
 तदूयथामिवलं खादेत् बलीपलितनाशनम् ॥
 चयमेकादशविधं कारां पञ्चविधन्तथा ।
 ऊळमद्यादशविधं पाण्डुरोगान् प्रमेहकान् ॥
 शूलं श्वासस्त्रहिकाच्च मन्द्वाग्निं चात्मपित्तकाम् ।
 ब्रगान् सञ्चानादप्रवातं विसर्पं विद्रविधन्तथा ॥
 अपसारश्यहोक्तादान् सर्वार्घ्यस्त्रिवत्वगमयान् ।
 क्रमेण सेवितं हन्ति उच्चमिन्द्राप्राणिर्यथा ॥
 पौष्टिकं वल्मायुर्यं पुष्पप्रसवकारणम् ।
 चतुर्भुखेण देवेन कृष्णाचेष्येण स्फुचितम् ॥”
 इति प्रयोगान्वते चतुर्भुखरसः ॥
 (औषधान्तरं यथा,—
 “स्फुतं स्फुतं स्फुर्णं ह्वाभ्यां तुला मनः शिला ।
 विमर्दितच्च तैलेन चातसीसम्बवेन च ॥
 तज्जोल वस्त्रतो बहु अच्चवेषीप्रयेत्ततः ।
 अतसीफलकल्पेन दोलायन्ते चर्ह चेत् ॥
 उड्डव धारेण इवक्ते जिङ्गास्यदन्तरोगतु ॥”
 इति चतुर्भुखो रसः ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंयहे सुखरोगाधिकारे ॥)
 चतुर्युगं, क्लौ, चतुर्णां युगानां समाहारः । इति
 ओकरणमभरटीका च ॥ (चत्वारि युगानि
 यत्र इति विवर्हे चतुर्युगविशिष्टे, चि । यथा,
 रघुः । १० । २२ ।
 “चतुर्वर्गफलं ज्ञानं कालावस्थाच्चतुर्युगाः ॥”
 “चत्वारि युगानि कृतत्रितादीनि यासु ताः
 चतुर्युगाः कालावस्थाः कालपरिमाणम् ॥” इति
 तडीकार्यां मञ्जिनायः ॥)

चतुर्वक्तः, पुं, (चत्वारि वक्ताणि अस्य वसुतस्तु
चत्वारो वेदा एव वक्ताणि सुखानीवास्य ।)
ब्रह्मा । इति हलायुधः ॥

चतुर्वर्गः, पुं, (चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणां वर्गः
समूहः ।) धर्मार्थकाममोक्षम् । इत्यमः ।
२ । ७ । ५८ ॥ (यथा, इच्छौ । १० । २२ ।
“चतुर्वर्गफलं ज्ञानं कालावस्थाचतुर्युगाः ॥ ”)

चतुर्विद्याः, पुं, (चतस्रो विदा अस्मिन्निति ।
यद्वा । ७ । ३ । ३१ । इत्यस्य सूचस्य वार्तिकोक्तं यथा, “चतुर्वेदस्योभयपद्मद्विद्विच । चतुर्हो वेदानश्रीते चतुर्वेदः स एव चातुर्विदाः । । चतुर्विद्यास्येति पाठान्तरम् । चतुर्विदा एव चातुर्विदाः । ”) चतुर्वेदवेत्ताः । अस्य रूपान्तराणि ।
चतुर्वेदः । चातुर्विदाः । चातुर्वेदः । इति वाकरणम् ॥

चतुलः, चि, (चत + उलच् ।) स्थापयिता । इति संक्षिप्तसारे उल्लिखितिः ॥

चतुष्कं, ज्ञी, (चत्वारोऽवयवा यस्य वा कन् ।
चतुष्कं चतुरवयवम् । यथा, मनुः । ७ । ५० ।
“पानमन्तः स्त्रियस्त्रैव व्यग्रया च वयाक्रमम् ।
एतत् करतमं विदाचतुष्कं कामसजे गणे ॥ ”
गृहविशेषः । यथा, कुमारे । ५ । ६८ ।
“चतुष्कं पुष्ट्यप्रकरावकीर्णयोः
परीपियो नाम तवातुमन्यते ॥ ”)
यद्युभेदः । इति ग्रन्थरकावली ॥
(पुंसि तु राजविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
८ । २८४ ।
“अथ पांसोहरिर्येऽभूचतुष्कः कोटकातुजः ॥ ”)
चतुष्की, ज्ञी, (चतुष्कं + स्त्रियां डोप् ।) मशहृषी ।
मशारि इति भावा ॥ पुष्ट्यरिषीभेदः । इति मेदिनी । के । ८७ ॥
चतुर्द्युयं, ज्ञी, केन्द्रम् । इति नीलकण्ठीयजातकम् ॥
(चतुर्द्युया । यथा, कुमारे । ७ । १३ ।
“तसात् प्रदेशाच्च वितानवन्तं
युक्तं मणिक्षम्भचतुर्द्येन ॥ ”
चत्वारोऽवयवा यस्य । “संखाया अवयवे तयप् । ” ५ । २ । ४२ । इति तयप् । ततो रेपस्य विसर्गे सर्वे च हते “इखातादौ तद्विते । ” ८ । ३ । १०१ । इति यत्वम् ।) चतुरवयवे चिः । इति सुग्रहबोधम् ॥ (यथा, मनुः । ८ । १३० ।
“वथेनापि यदा त्वेतानिश्चौतुं न प्रकुपात् ।
तदेषु सर्वेमयेतत् प्रश्नज्ञीत चतुर्द्येन ॥ ”)
यथाच, कुमारे । २ । १७ ।
“प्रदृतिरासीच्छन्दोर्ना चरितार्थं चतुर्द्ययी ॥ ”)
चतुर्युग्म, ज्ञी, (चतुर्णां पथां समाहारः । “तद्वितार्थेति । ” २ । १ । ५१ । इति समाप्त ।
“क्षक्षपूर्व्यः पथामानन्ते । ” ५ । ४ । ७४ । इति ज्ञाः । “इदुदुपर्यस्येति । ” ८ । ३ । ११ । इति तत्वम् । यद्वा, चत्वारः पथानो यत्र इति ।)
एकत्र मिलितपथचतुर्द्यम् । चौमाता पथ इति माणा ॥ तत्पर्यायाः । ग्रन्थान्तम् । इति